

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 18/2024, referent a Barcelona de Serveis Municipals, SA.

Antecedents

1. En dates (...) i (...), van tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades tres escrits pels quals diverses persones formulaven sengles denúncies contra Barcelona de Serveis Municipals, SA (B:SM), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

Les persones denunciants hi exposaven el següent i aportaven documentació diversa sobre els fets denunciats:

- a. Com a primer motiu de denúncia, exposaven que, en dates (...) i (...), el cap (...) de B:SM va enviar a través de l'aplicació Teams sengles actes de conciliació emeses pel Tribunal Laboral de Catalunya (Delegació de Barcelona) en dates (...) i (...), respectivament, a més de 250 treballadors de B:SM. En aquestes dues actes, hi figuraven el nom i cognoms i el número complet del DNI dels representants dels treballadors i de l'empresa. Les persones denunciants es queixaven del fet que, amb aquests enviaments per Teams, les dades personals esmentades es van difondre a totes les persones destinatàries d'aquests missatges.

A l'efecte d'acreditar aquests fets, aportaven còpia de les dues actes de conciliació i de dues imatges il·lustratives del seu enviament a través del Teams.

En l'**acta de conciliació de data** (...) (exp. (...)) s'assenyalava, pel que ara interessa, el següent:

"(...) Ha sido presentada solicitud de conciliación para conocer en este acto del expediente marginado, registrada en esta sede con fecha (...).
(...)"

ABIERTO EL ACTO,

La representación de los trabajadores manifiesta su posición en el sentido de ratificarse en las manifestaciones contenidas en el escrito introductorio. Concedida la palabra a la representación empresarial se opone al contenido del escrito introductorio.

Realizado el **Acto de Conciliación** entre las representaciones antes mencionadas se da por finalizado con el resultado de **ACUERDO**, en los siguientes términos:

PRIMERO: -Ambas partes acuerdan mantener negociaciones en el seno de la empresa, al objeto de alcanzar un acuerdo satisfactorio respecto a la aplicación de la jornada partida (doblaje). La duración de las negociaciones se establece

hasta el (...), celebrándose como mínimo una reunión por semana, convocándose la primera reunión el día (...).

La empresa manifiesta que, durante el periodo de negociación fijado, deja en suspenso la jornada partida (doblaje), o hasta que previamente a esa fecha se alcance un acuerdo definitivo.

SEGUNDO: - Respecto a la modificación individual de las condiciones de trabajo que afecta a 10 personas de la Unidad (...), la Delegación de Barcelona del Tribunal Laboral de Catalunya propone a ambas representaciones que la modificación actual sea retirada.

Ambas partes manifiestan que aceptan la propuesta realizada por el Tribunal Laboral de Catalunya.

TERCERO: -El Comité de Huelga suspende en este acto la convocatoria de huelga que afecta a la totalidad de fines de semana del año (...), hasta la finalización de las negociaciones establecidas en el punto primero y desconvoca formalmente la del día (...) de (...) que afecta al personal de la unidad (...)"

En l'acta de conciliació de data (...) (...) s'assenyalava, pel que ara interessa, el següent:

"(...) Ha sido presentada solicitud de conciliación para conocer en este acto del expediente marginado, registrada en esta sede con fecha (...).

(...)

Se adjunta a la presente Acta, como documento único, y formando parte integrante de la misma, escrito introductorio presentado por el Comité de Empresa, en el que constan expuestos los hechos que originan el presente expediente, así como la concreción y detalle del objeto y pretensión.

ABIERTO EL ACTO,

El **Comité de Huelga** manifiesta su posición en el sentido de ratificarse en las manifestaciones contenidas en el escrito introductorio y adjunta a la presente Acta como documento único, propuesta de resolución de conflictos (...).

Concedida la palabra a la representación empresarial se opone al contenido del escrito introductorio y manifiesta: "La direcció de l'empresa rep i valorarà la proposta entregada en el dia d'avui per la part social per donar resposta a la mateixa en el procés de mediació acordat el passat (...).

La direcció ha ofert en aquest Tribunal Laboral deixar sense efecte a partir del (...) el dia de jornada partida setmanal, motiu principal de les vagues convocades pel comitè, alhora que demana que es normalitzin les relacions laborals. La direcció lamenta que aquest oferiment hagi estat rebutjat per la part social. En base a lo anterior, la direcció de l'Empresa entén que hi ha prou elements a la taula negociadora que donen sortida a les reivindicacions plantejades i que, per tant, la continuïtat de les vagues no estaria justificada per motius

estrictament laborals."

Realizado el Acto de Conciliación entre las representaciones antes mencionadas se da por finalizado con el resultado de **SIN ACUERDO**.
(...)"

L'acta de conciliació anava acompanyada del document del comitè d'empresa intítulat "propuesta de resolución conflictos (...)", en què els representants dels treballadors formulaven una proposta de resolució del conflicte -que finalment l'empresa no va acceptar- i finalitzaven la proposta assenyalant el següent:

"Entendiendo que con esta propuesta damos solución a las demandas de las personas trabajadoras, así como a las peticiones de esta Dirección, esta representación, tras ratificación en asambleas, daría por desconvocada la convocatoria de huelga de mañana (...), así como las de todos los fines de semana hasta el (...), volviendo a la normalidad."

- b. Com a segon motiu de denúncia, les persones denunciants assenyalaven que, després que el cap (...) enviés per Teams la segona acta de conciliació, aquesta es va reenviar a través de l'aplicació WhatsApp a diferents grups d'aquesta xarxa social, sense el consentiment de les persones afectades. I, consegüentment, l'acta va arribar a coneixement d'antics treballadors de B:SM, amb la consegüent revelació de les dades personals assenyalades a tots els destinataris dels missatges.
2. L'Autoritat va assignar a les tres denúncies els núm. IP 420/2022, IP 421/2022 i IP 427/2022, respectivament, i va obrir una fase d'informació prèvia per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, d'acord amb el que preveuen l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

En aquesta fase d'informació, en data 12/01/2024 es va requerir B:SM perquè informés sobre diverses qüestions relacionades amb els fets denunciats.

3. En data 26/01/2024, B:SM va respondre el requeriment amb un escrit en què, en resum, exposava el següent:
- a. Pel que fa a l'enviament de les dues actes a través de l'aplicació Teams:
- B:SM admetia que el cap (...) va enviar per Teams les dues actes amb les dades personals assenyalades. Però precisava que els treballadors destinataris eren 175, i no "més de 250", com havien assenyalat els denunciants.
 - Assenyalava que les dues actes feien referència a la societat B:SM, la qual és l'empresa dominant del Grup Barcelona Serveis Municipals. En concret, fan referència a la unitat (...) de B:SM.
 - També, que les dues actes es van enviar mentre es duia a terme una negociació que es va iniciar en data (...), a través de la "Mesa (...)", "per tal de donar

resposta a la petició dels representants dels treballadors d'estudiar l'eliminació del dia de jornada partida que es venia fent a la Unitat (...)." Que, a aquest efecte, es van fer reunions entre els representants de l'empresa i dels treballadors, però no es va assolir cap acord. I, a conseqüència d'això, es va convocar la vaga dels caps de setmana a la Unitat (...), si bé van continuar negociant. I que, fruit d'aquesta situació, es van celebrar una sèrie de mediacions al Tribunal Laboral de Catalunya.

- Que B:SM va difondre aquestes actes en el marc dels drets bàsics dels treballadors a la informació, la consulta i la participació en l'empresa, així com del dret de vaga previstos a l'article 4.1, apartats e i g de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre (LET). I amb l'objectiu de garantir-ne la transparència, "amb l'única voluntat de traslladar els avenços i l'estat de les negociacions i de la vaga."
 - Que B:SM va difondre les dues actes únicament a través d'un canal oficial o corporatiu de comunicació de Teams, propietat de l'empresa, que s'utilitza com un tauler d'anuncis. A través d'aquest canal, l'empresa es va comunicar amb els 175 treballadors d(...) a qui afectava la vaga.
 - Que, després de rebre el requeriment de l'APDCAT referit als fets denunciats, han eliminat del grup de Teams les publicacions de les actes que no estaven pseudonimitzades.
- b. Pel que fa al reenviament de les actes a través de l'aplicació WhatsApp:
- Que "(...) les actes controvertides només es van compartir per un grup de Teams on només certes persones poden accedir. En tot cas, la plataforma digital de comunicació de Teams es el canal de comunicació que s'utilitza habitualment entre els integrants de B:SM, com taulell d'anuncis online on només tenen accés els usuaris legítims."
 - Que, "en relació amb la difusió de les actes indicades a través de la xarxa social de WhatsApp a diversos grups, (...) B:SM no ha autoritzat en cap moment la mateixa. De fet, l'aplicació de WhatsApp no és un canal de comunicació oficial de B:SM i, per tant, B:SM no va utilitzar aquesta eina per difondre les actes en qüestió."
 - Que "(...) B:SM no va compartir mitjançant l'aplicació WhatsApp les actes objecte de les denúncies presentades."
 - Que, "(...) amb anterioritat a la notificació del requeriment de l'APDCAT de data 5 de gener de 2024, aquesta part desconeixia totalment que les actes en qüestió es van difondre per grups de WhatsApp sense el consentiment dels interessats."
 - Que, "atenent que aquesta difusió de dades personals es pot considerar com una violació de seguretat de dades personals de conformitat amb el previst a l'article 4.12 del RGPD atès que es tracta d'una comunicació no legitimada ni autoritzada de certes dades personals, B:SM, en compliment del previst a l'article 33.1 del RGPD, va notificar aquesta violació davant d'aquesta mateixa autoritat de control en data 17 de gener de 2024 (...). Així doncs, aquesta notificació va tenir lloc dins

de les 72 hores des de que B:SM va tenir coneixement de la mateixa, tenint en compte que la notificació del requeriment es va obrir el dilluns 15 de gener de 2024 (...).”

L'entitat denunciada adjuntava a l'escrit documentació diversa.

4. En data 12/03/2024, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra B:SM, per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.c, tots dos del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades (RGPD). Inicialment, la sanció de multa es va quantificar en 31.500 euros.

Aquest acord d'iniciació es va notificar a B:SM en data 04/04/2024.

5. L'acord d'iniciació explicitava els motius pels quals no es va efectuar cap imputació respecte del fet denunciat relatiu al reenviament de les actes de conciliació a través de grups de la plataforma de missatgeria instantània WhatsApp. Respecte d'això, a l'apartat de fets denunciats no imputats de l'acord d'iniciació s'exposava el següent:

“(...) B:SM ha negat haver enviat les dues actes de conciliació esmentades a través de l'aplicació WhatsApp, esgrimint que no és el canal de comunicació de l'entitat, a diferència del Teams, que utilitzen com un tauler online d'anuncis intern.

També ha manifestat que no ha autoritzat ningú a reenviar-les a través d'aquesta aplicació.

I a l'últim ha assenyalat que no tenia coneixement d'aquests fets.

D'altra banda, les persones denunciants no han aportat cap element probatori d'aquests fets denunciats, més enllà de les seves manifestacions.

Així les coses, l'APDCAT no té constància que les actes esmentades s'hagin reenviat per WhatsApp, ni que B:SM ho hagi fet, per la qual cosa escau arxivar aquest motiu de denúncia per manca de prova dels fets imputats, en aplicació del principi de presumpció d'innocència.

Val a dir que, fins i tot si les persones denunciants haguessin aportat proves que indiquessin que les actes s'havien reenviat per WhatsApp, (tret que constés enviades per B:SM) el fet que inicialment s'haguessin enviat per Teams a un nombre elevat de treballadors (com a mínim, 175), no permetria descartar que algun d'aquests treballadors hagués reenviat alguna d'aquestes actes. Això impediria igualment imputar aquests fets a B:SM, pel principi de responsabilitat.”

6. A l'acord d'iniciació es concedia a B:SM un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per defensar els seus interessos.
7. En data 18/04/2024, B:SM va formular al·legacions a l'acord d'iniciació, acompanyades de documentació diversa.

8. En data 26/06/2024, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades imposés a B:SM una sanció de multa de 15.000 euros, com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.c, tots dos de l'RGPD. En la graduació de la sanció, la instructora va reduir la sanció inicialment apuntada, en base al criteri esgrimit per B:SM referent al nombre relativament reduït de persones afectades.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 27/06/2024 i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

9. En data 27/06/2024, B:SM va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, acompanyat de documentació diversa.

Fets provats

En dates (...) (o en tot cas, (...)) i (...), el cap de servei de la unitat (...) (...) de Barcelona de Serveis Municipals, SA va enviar als treballadors de la unitat, a través de la plataforma Teams d'ús intern, dues actes de conciliació dictades pel Tribunal Laboral de Catalunya (Delegació de Barcelona) en dates (...) i (...). Les actes feien referència a un conflicte laboral sorgit principalment per la implantació de la jornada partida als treballadors d'aquesta unitat, que va derivar en successives convocatòries de vaga.

En aquestes dues actes de conciliació, a més del nom i cognoms dels representants de l'empresa i dels treballadors (entre els quals s'inclouen els membres del comitè de vaga), hi figurava el número complet del DNI de cadascun d'ells. Conseqüentment, les persones destinatàries d'aquests missatges (com a mínim, uns 175 treballadors) van poder accedir al número de DNI de 6 representants de l'entitat i de 9 representants dels treballadors.

Fonaments de dret

1. Competència

Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. Anàlisi de les al·legacions

B:SM ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es van analitzar en la proposta de resolució, però tot i això es considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s'analitzen el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1. Sobre les circumstàncies fàctiques concurrents i els drets en conflicte

En els primers apartats dels escrits d'al·legacions, B:SM fa referència a les circumstàncies o el context en què es van produir els fets imputats, en el mateix sentit que ho va manifestar en l'escrit de data 26/01/2024 que va presentar en la fase precedent. En essència, assenyala que les actes controvertides es van enviar a través de la plataforma Teams enmig d'una situació de conflicte laboral, amb la finalitat de solucionar i restablir la normalitat del servei al més aviat possible. També, que l'enviament de les actes estava emparat pels drets d'informació, consulta i participació i pel dret de vaga dels treballadors, amb l'única voluntat de traslladar-los els avenços i l'estat de les negociacions; també, que es van enviar a través d'un canal corporatiu intern i únicament als treballadors afectats (uns 175); que no va autoritzar en cap moment que es difonguessin per WhatsApp; i que, posteriorment, les actes es van eliminar de Teams.

Sense negar la situació de conflicte laboral, escau assenyalar que en aquest procediment sancionador no s'imputa a B:SM que hagués enviat les actes a través de Teams, sinó que ho hagués fet incloent-hi el número del DNI dels representants dels treballadors i de l'empresa, amb la consegüent revelació d'aquesta dada als 175 treballadors destinataris dels missatges. I això perquè el dret d'informació i el dret a la llibertat sindical dels treballadors representats es podien satisfer igualment, sense necessitat de difondre els DNI d'aquells representants. Per tant, la finalitat esgrimida no pot emparar la conducta imputada.

Aquestes al·legacions serveixen per legitimar la difusió de les actes, però no la inclusió dels DNI. Això no impedeix, com així s'ha fet, valorar-les en la graduació de la sanció. Però, tal com s'ha assenyalat, no poden servir per eximir B:SM de responsabilitat, perquè podria haver fet efectiu aquells drets dels treballadors sense incloure-hi el DNI, ja que suprimir aquesta dada no requeria fer esforços desproporcionats.

A continuació, B:SM manifestava que va "compartir puntualment les actes", amb la qual cosa semblava referir-se a una difusió breu de les actes i, consegüentment, també dels DNI. Però amb això es contradiria amb l'assenyalat en la fase precedent. En concret, en l'escrit de data 26/01/2024 va reconèixer que les actes -amb els DNI- s'havien comunicat per Teams en dates (...) i (...), mentre que no va ser fins a una data molt posterior, i en tot cas després de rebre en data (...)/2024 el requeriment d'informació de l'APDCAT, que els va suprimir ("un cop B:SM ha tingut coneixement de les denúncies que s'indiquen al Requeriment notificat, ha procedit immediatament a eliminar les actes que no estaven seudonimitzades i que estaven compartides al grup de Teams de treballadors de la unitat (...) (...)". De manera que les actes amb els DNI van romandre publicades a Teams, a l'abast dels 175 treballadors d(...), aproximadament un any i nou mesos.

En l'escrit d'al·legacions a la proposta, assenyala que la publicació va ser "un acte puntual i aïllat" ja que, 10 dies més tard de la publicació de les primeres actes, és a dir en data (...), es va compartir per aquest mateix canal de Teams una tercera acta del Tribunal Laboral de Catalunya, però aquesta vegada pseudonimitzada.

Abans de respondre aquestes al·legacions, convé aclarir que una acta amb dades personals pseudonimitzades no permetria identificar directament els representants o les persones afectades. Si en l'acta se n'ometen els números de DNI, però no el nom i cognoms, es podrien identificar directament (sense recórrer a informació addicional) i, per tant, no podríem parlar d'una acta amb dades pseudonimitzades.

Dit això, l'ADPCAT no té constància de la publicació d'aquesta tercera acta, ni de l'eventual pseudonimització de les dades personals que hi constessin. En qualsevol cas, si B:SM va publicar una tercera acta -amb idèntic propòsit que les controvertides- sense incloure-hi els DNI dels representants, evidenciaria que en les dues primeres era innecessari per complir amb la finalitat que s'hi perseguia. Alhora, també evidenciaria que, quan B:SM va publicar les actes amb els DNI dels representants, coneixia que això no s'ajustava a dret. Per tant, B:SM les hauria d'haver suprimit ràpidament, o bé haver-hi omès els DNI. Precisament en la valoració de la manca de la diligència deguda es té en compte el fet, no breu o puntual, que la difusió dels DNI es va mantenir aproximadament un any i nou mesos.

D'altra banda, B:SM assenyala que la data en què es van presentar les reclamacions contra B:SM davant l'ADPCAT (que és una data propera a la de la publicació de la segona acta), suggereix o posa de manifest que les reclamacions serien un element de pressió en el context de les negociacions.

Aquestes al·legacions, a banda que són meres sospites, no alteren els fets imputats ni la seva qualificació jurídica. La intencionalitat pretesa amb la presentació de les reclamacions és quelcom irrellevant en aquest procediment sancionador, ja que el que n'ha determinat la incoació i la imposició d'una sanció és la subsumpció dels fets en el tipus infractor. I aquest requereix constatar que la difusió del DNI dels representants dels treballadors i de l'empresa no estava emparada en cap base jurídica i era innecessària per complir amb la finalitat perseguida. Per tant, el tipus sancionador no requereix que s'acrediti cap dany a les persones afectades, ni que el denunciador actuï amb bona fe. Això, sens perjudici del que escaigui valorar en la graduació de la sanció.

D'altra banda, B:SM insisteix a assenyalar que hi havia una situació d'urgència i calia garantir la prestació del servei públic. Fins i tot assenyala que "a conseqüència de la urgència de la situació, B:SM no va disposar del temps suficient per suprimir els números de DNI (...)". I precisa que la primera acta, emesa el dia (...), es va enviar per Teams el mateix dia. I que la segona, emesa en data (...), es va enviar l'endemà, però "no va arribar a transcórrer ni mitja jornada laboral entre l'entrega de les actes i el moment de la seva publicació per Teams."

Aquesta al·legació no es pot estimar, pels motius que s'exposen a continuació.

Prèviament, convé aclarir les dates en què es van enviar les dues actes controvertides.

En el cas de la segona acta ((...)), no és un fet controvertit que es va enviar per Teams l'endemà ((...)). En canvi, en el cas de la primera acta, B:SM sosté que es va enviar el mateix dia que es va emetre, és a dir, el (...), mentre que les persones denunciants sostenen que se'ls va enviar l'endemà, és a dir, en data (...). Ateses les imatges que els denunciants van aportar juntament amb la denúncia, no es pot descartar que el missatge s'hagués enviat el (...), però no s'hagués rebut fins el (...) per alguna incidència tècnica, o bé per un altre motiu.

Sigui com sigui, això no impedeix mantenir el criteri de la instructora sobre el fet que **la supressió dels DNI dels dos arxius que contenien les actes, es podia haver fet en pocs minuts**. En efecte, tal com fa l'ADPCAT amb els arxius que tenen format.pdf -com era el cas de les dues actes-, l'aplicació Adobe Acrobat disposa de l'eina "censura", que permet eliminar-ne els caràcters fàcilment i ràpidament. Però fins i tot si, en el moment o l'espai

concret, B:SM no disposés d'aquesta aplicació informàtica o d'una eina ofimàtica d'anonimització, podria igualment haver eliminat els DNI manualment.

Per tant, encara que la primera acta s'hagués enviat el mateix dia que es va emetre ((...)), no hi havia cap situació d'urgència que impedís postergar uns minuts l'enviament de les actes per tal d'eliminar-hi els números de DNI.

2.2. Sobre la legitimitat de la difusió dels DNI, per haver-se difós prèviament en un cens laboral.

B:SM també nega haver comès cap infracció perquè, segons sosté, els números de DNI esmentats ja s'havien difós prèviament.

En concret, assenyala que a finals del 2019 van celebrar un procés electoral per a l'elecció de representants dels treballadors; i, a aquest efecte, van publicar el cens laboral, el qual contenia diverses dades personals dels treballadors de B:SM, entre les quals el núm. de DNI de tots ells. Tot això, d'acord amb el previst al Reial decret 1844/1994, de 9 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'eleccions a òrgans de representació dels treballadors. En concret, l'apartat 2 de l'article 6 de l'RD 1844/1994 estableix que l'empresa ha de trametre el cens electoral als membres de la mesa electoral, que al seu torn l'ha de fer públic entre els treballadors, amb indicació dels electors i elegibles. I l'apartat 3 preveu que, quan es tracti d'empreses o centres de treball amb 50 treballadors o més, "en el censo laboral se hará constar el nombre, dos apellidos, sexo, fecha de nacimiento, documento nacional de identidad, categoría o grupo profesional y antigüedad en la empresa de todos los trabajadores (...)".

Aquestes al·legacions no es poden estimar, pels motius que s'assenyalen a continuació.

D'entrada, cal fer palès que B:SM no ha aportat cap documentació probatòria del procés electoral que esmenta, ni de la publicació del cens electoral amb les dades personals esmentades.

A banda d'això, perquè un tractament de dades es consideri legítim cal que estigui emparat per una de les bases jurídiques previstes a l'article 6 de l'RGPD, i que sigui respectuós amb els principis previstos a l'article 5 de l'RGPD. Doncs bé, entre els supòsits previstos a l'article 6 de l'RGPD no se n'entreu cap on es pugui encabir la circumstància que B:SM assenyala.

Cal assenyalar que la raó esgrimida per B:SM guarda relació amb el supòsit previst en un altre article, el 9.2.e de l'RGPD, el qual permet aixecar la prohibició de tractament de dades de categories especials quan, prèviament, la persona interessada ha fet manifestament públiques les dades personals que es pretenen tractar. Ara bé, aquest supòsit legal no és aplicable a aquest cas, ja que la infracció que s'imputa no obeeix a la difusió de l'afiliació sindical dels membres del comitè de vaga, sinó del seu número de DNI, que no pertany a les anomenades categories especials de dades. I, en qualsevol cas, aquest precepte només es refereix als casos en què és la mateixa persona afectada (en aquest cas, els treballadors representants) qui prèviament ha difós la mateixa dada, cosa que no succeeix en aquest cas, ja que el DNI l'hauria difós B:SM o bé la mesa electoral.

Per tant, la legitimitat de la difusió del DNI hauria de provenir de l'aplicació de la base jurídica de l'article 6.1.b de l'RGPD (quan el tractament és necessari per complir una

obligació legal del responsable), o de l'article 6.1.e de l'RGPD (quan el tractament és necessari per complir una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics del responsable). Però el cert és que la normativa sectorial aplicable no preveu la seva difusió.

En efecte, d'una banda, escau assenyalar que la publicació del cens laboral en taulers d'anuncis que preveu l'article 6 del Reial decret 1844/1994 -en relació amb el previst a l'article l'art. 74 de la LET- no és aplicable a aquest cas, ja que el tractament que aquí s'analitza és la difusió de dues actes de conciliació dictades pel Tribunal Laboral de Catalunya (TLC), que contenen dades personals dels membres del comitè de vaga. I no la publicació del cens laboral en el marc de la celebració d'unes eleccions a delegats de personal o membres del comitè d'empresa. Per consegüent, l'RD 1844/1994 no pot legitimar la inclusió dels DNI en les actes de conciliació que es van difondre.

Igualment, escau assenyalar que l'eventual legitimitat d'un tractament (en aquest cas seria l'eventual legitimitat d'incloure el DNI en el cens laboral) no legitima tractaments posteriors per a finalitats diferents (la difusió dels DNI en actes de conciliació del TLC difoses per Teams), quan aquests tractaments posteriors no estan emparats en una base jurídica o són contraris als principis de protecció de dades (entre ells, els principis de finalitat i de minimització).

Com a afegit, no es pot deixar d'apuntar la necessitat d'interpretar l'article 6 de l'RD 1844/1994 de conformitat amb l'RGPD, tenint en compte que el que l'article 74 de la LET preveu sobre les eleccions als comitès d'empresa és que la mesa electoral publiqui en el tauler d'anuncis la llista d'electors, a partir del cens laboral que li proporcioni l'empresari, i no pròpiament el cens laboral, amb totes les dades personals assenyalades, ja que amb la publicació només es pretén que els treballadors sàpiguen si hi poden votar. Pel que fa a la publicació il·lícita del cens laboral a través de la intranet corporativa, pot ser il·lustrativa la resolució dictada en el procediment sancionador núm. PS 8/2019, publicada al web de l'APDCAT.

En qualsevol cas, la normativa aplicable al cas present és la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost de llibertat sindical (LOLS), el Reial decret-llei 17/1977, de 4 de març, sobre relacions de treball, i la LET. I cap d'aquestes normes preveu l'obligació de l'empresari (B:SM) de publicar les actes de conciliació del Tribunal Laboral de Catalunya, i encara menys que aquesta publicació inclogui el DNI dels membres del comitè de vaga o representants dels treballadors i de l'empresa.

2.3. Sobre la legitimitat de la difusió dels DNI per considerar-se informació pública.

B:SM també al·lega que la normativa que empararia la difusió de les actes i dels números de DNI serien les lleis de transparència. En concret, assenyala que "els números de DNI dels representants dels treballadors té caràcter d'informació pública", que són dades merament identificatives i que estan relacionades amb l'organització i el desenvolupament d'activitats públiques. I sosté que això, juntament amb la finalitat informativa que es perseguia amb la difusió de les actes, en legitimaria la difusió.

Aquestes al·legacions no es poden estimar, pels motius que s'exposen a continuació.

D'entrada, caldria qüestionar si les actes de conciliació s'haurien de publicar a la seu electrònica de B:SM, en virtut de l'obligació prevista a l'article 9.1.i de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, de difondre els convenis, els acords i els pactes de naturalesa funcionarial, laboral i sindical.

En principi es considera que, en tot cas, a la llum de la protecció de dades, el que escauria publicar seria un extracte de les actes en què constin els acords o pactes adoptats. Per tant, sense incloure-hi les dades dels assistents, atès que per assolir la finalitat perseguida amb la comunicació d'informació examinada no semblaria imprescindible que s'hagués de facilitar als treballadors el text íntegre de les actes de conciliació.

Però fins i tot en el cas que es considerés necessari identificar-hi els representants, cal tenir en compte els límits sobre protecció de dades que estableix l'article 15 d'aquesta mateixa llei, per remissió de l'article 14.

Pel que fa a aquests límits, únicament cal analitzar els que afecten la difusió dels números de DNI dels representants, ja que cal insistir en la idea que la infracció que s'imputa es limita a la difusió d'aquesta dada, i no de tot el contingut de les actes de conciliació.

Respecte de la difusió dels DNI, l'article 15.2 permet que es facin públiques dades "merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública", tret que "en el cas concret prevalgui la protecció de dades o altres drets constitucionalment protegits sobre l'interès públic en la divulgació que ho impedeixi".

D'entrada, es considera que això inclouria el nom i cognoms i la condició en què les persones afectades van participar en els actes de conciliació (representants dels treballadors o membres del comitè de vaga, així com representants de l'empresa), i no els números de DNI. Però, fins i tot si s'hi consideressin inclosos, caldria limitar-ne la difusió en base a la prevalença del dret fonamental a la protecció de dades enfront del dret d'accés a la informació pública; en concret, per aplicació del principi de minimització, ja que per assolir la finalitat informativa i garantir la prestació del servei públic no calia publicar-los.

2.4. Sobre la manca de negligència i l'actuació amb bona fe

B:SM assenyala que en la conducta imputada no hi concorre dol ni negligència, atès que va actuar amb bona fe "vetllant pels drets bàsics dels treballadors", en concret pel dret d'informació. I prova d'això és que els treballadors denunciants no fan referència a cap dany. Afegeix que sempre ha actuat amb bona fe, com ho acredita l'absència de procediments sancionadors. Igualment, assenyala que sempre ha actuat amb diligència, i que això ho demostra la seva activitat formativa en matèria de protecció de dades dels seus treballadors.

Pel que fa a l'al·legació de B:SM sobre la concurrència de bona fe quan va difondre les actes amb els DNI, escau assenyalar que no es dubta que la voluntat no era causar cap dany a les persones afectades, sinó comunicar als treballadors el contingut de les decisions adoptades, així com la proposta de conciliació de l'empresa. Ara bé, l'actuació amb aquesta finalitat no pot eximir B:SM de la responsabilitat per haver incomplert una obligació legal, quan no hi concorre cap eximent vàlid. I aquest és el cas, ja que no s'observa cap element que pugui justificar que les actes s'enviessin amb els DNI dels representants.

B:SM sosté que la bona fe es un “factor excloent de la culpabilitat i, per tant, de la responsabilitat”, i esmenta la sentència dictada pel TS (sala contenciosa administrativa, secció 5a) en data 05/02/1992, en el recurs núm. 3823/1990. En aquesta sentència, l'alt tribunal va desestimar, en base a la bona fe, el recurs interposat per l'Ajuntament de Madrid contra la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Madrid (TSJM) (sala contenciosa administrativa) en data 30/01/1990, per la qual el TSJM va estimar el recurs promogut per l'empresa recurrent contra la resolució sancionadora de l'Ajuntament.

Aquesta sentència del TS no és aplicable a aquest cas, ja que fa referència a un supòsit de fet diferent. En aquell cas, l'Ajuntament de Madrid havia dictat una resolució sancionadora per la qual va declarar que l'empresa recurrent havia comès una infracció urbanística, per haver col·locat una cartellera publicitària en un espai que l'Ajuntament va considerar que no era l'adequat, i la va sancionar amb una multa de tres milions de pessetes.

La controvèrsia es va generar perquè, amb anterioritat, l'Ajuntament li havia concedit la llicència urbanística per col·locar la cartellera en el mateix espai que després va considerar inadequat. Al jutjat, l'empresa va reconèixer que havia comès una infracció urbanística, però va al·legar que el fet infractor s'havia de limitar a un mes, que era el temps transcorregut entre la data de la resolució denegatòria de la llicència i la data que va retirar la cartellera. Per això, l'empresa no admetia que, en la determinació de la quantia de la multa, l'Ajuntament hagués computat el període anterior (set mesos), comprès entre la data que va sol·licitar la renovació de la llicència i la resolució de l'expedient denegatori de la renovació.

El TS va desestimar el recurs de l'Ajuntament i va confirmar la STSJM, que es fonamentava en la bona fe de l'empresa recurrent, afegint-hi el següent (FD 1r):

“La buena fe de la sociedad apelada y antes recurrente (...) cuestionada por el Ayuntamiento de Madrid apelante en su escrito de alegaciones, es algo en lo que forzosamente ha de coincidir con la Sala de instancia en lo que se refiere a la instalación de las carteleras publicitarias en los meses de febrero a septiembre, ambos inclusive, en la que la misma la aprecia, **pues cosa distinta no cabe deducir de la existencia de la oportuna licencia en épocas anteriores, la solicitud de una nueva en el mes de febrero y el abono de los tributos municipales hasta el mes de septiembre, circunstancias que lógicamente habrían de hacerle pensar fundamentalmente en que en definitiva la situación habría de resolverse favorablemente para ella con la correspondiente legalización de la actividad**, así como también cabe deducirlo de la retirada de las carteleras en el mes de octubre, cuando ya nada podía justificar su esperanza. Pues bien, esa buena fe, patente como se ha dicho, es de por sí suficiente para exculparla de toda infracción por la colocación de las carteleras en dichos meses de febrero a septiembre e incriminarla únicamente por lo relativo al mes de octubre.”

D'acord amb l'exposat, quan el TS es referia a la bona fe no feia al·lusió a la finalitat bondadosa que l'empresa recurrent perseguia amb la col·locació de la cartellera publicitària, sinó al convenciment que tenia l'empresa sobre la licitud del seu comportament, en base a l'actuació prèvia de l'Ajuntament.

Per tant, en el cas present no es tracta d'analitzar la finalitat bondadosa de B:SM amb la difusió de les actes, sinó de si va actuar amb el convenciment que la inclusió dels DNI

s'ajustava a dret, i de si aquest convenciment es fonamentava en fets anteriors rellevants en el judici de culpabilitat. Doncs bé, no hi ha cap fet anterior als imputats (sigui de l'APDCAT o d'una tercera persona), que pogués portar B:SM a considerar que la difusió de les actes amb els DNI era legítima. De fet, tal com assenyala B:SM, la publicació que va fer d'una tercera acta 10 dies després d'haver publicat la segona acta controvertida, però aquesta vegada sense els DNI, evidenciaria que coneixia que la difusió dels DNI no s'ajustava a la normativa de protecció de dades.

Així doncs, l'actuació de B:SM amb una finalitat "bondadosa" no impedeix constatar una actuació negligent, o mancada de la diligència deguda. També convé aclarir que B:SM ha estat sancionada anteriorment per l'APDCAT, però que, si no ho hagués estat, això tampoc seria indicatiu de la seva bona fe.

El fet rellevant és que la conducta típica que s'atribueix a B:SM requereix acreditar una conducta imprudent. Respecte d'això, el Tribunal Suprem (TS) considera que hi ha imprudència sempre que es desatén un deure legal de cura, és a dir, quan la persona infractora no es comporta amb el deure de diligència que li és exigible. En la valoració del grau de diligència, esdevé rellevant aquí la naturalesa jurídica del responsable del tractament (B:SM), així com la dimensió d'aquesta entitat i la naturalesa de les funcions públiques desenvolupades, així com el fet que aquesta entitat tracta habitualment un volum important de dades personals.

Per aquests motius, en aquest cas la manca de diligència s'ha de qualificar com a greu, ja que a B:SM li és exigible un tractament escrupolós de les dades personals.

Pels motius exposats cal desestimar el conjunt d'al·legacions analitzades.

3. Qualificació jurídica dels fets provats

Pel que fa a la qualificació jurídica dels fets imputats, en primer lloc escau assenyalar que l'enviament de les actes de conciliació duta a terme pel cap de servei de la unitat (...) s'emmarca en l'exercici del dret d'informació en l'àmbit laboral. Així es desprèn de l'anàlisi conjunt de les actes i les manifestacions efectuades per B:SM en l'escrit de resposta al requeriment d'informació, en el qual l'entitat assenyala, entre d'altres coses, que la difusió de les actes es va dur a terme "amb l'única voluntat de traslladar els avenços i l'estat de les negociacions i de la vaga."

Val a dir que l'exercici del dret d'informació, previst a l'article 20.1.d de la Constitució espanyola, no és exclusiu dels representants dels treballadors. Sobre això, resulta il·lustrativa la sentència núm.1392/2018, de data 26/06/2018, de la sala social del Tribunal Superior de Justícia del País Basc (Roj: STSJ PV 2166/2018).

Les dues actes de conciliació contenien informació rellevant per als treballadors a qui es van enviar, com era conèixer l'acord o desacord entre les parts -empresa i representació social- sobre el manteniment de la jornada partida, sobre la proposta efectuada per cada part i sobre la desconvocatòria de les vagues previstes (en el cas de la primera acta), o la continuïtat de les vagues iniciades (en el cas de la segona acta).

D'altra banda, des del punt de vista del principi de proporcionalitat aplicable en la ponderació dels drets fonamentals en conflicte, es té en compte: que les actes es van enviar a través

d'un canal intern de comunicació; que només es van enviar als treballadors afectats per la negociació i les vagues; i que els missatges només contenien les actes de conciliació (si bé en el cas de la segona acta, també es va enviar un document annex a l'acta que contenia la proposta formulada pels representants dels treballadors).

En aquesta ponderació dels drets en conflicte, també es té en compte que el nom i cognoms dels representants, així com la seva participació en l'acte de conciliació, incloses les propostes efectuades per tots ells, seria una informació pública en l'àmbit en què es van difondre les actes, a la qual podrien accedir tots els treballadors en exercici del dret d'informació previst a l'article 4.1.g ET. Per tant, i sens perjudici del que es dirà més endavant, l'enviament d'aquestes actes de conciliació amb les dades identificatives dels representants de l'empresa i dels treballadors estaria emparada pel dret d'informació.

Fins i tot es podria qüestionar si la difusió dels noms i cognoms estaria emparada per la base jurídica prevista a l'article 6.1.e de l'RGPD. Si tenim en compte que les dues actes versaven sobre la desconvocatòria d'unes vagues anunciades (primera acta) o bé sobre la continuïtat de les vagues iniciades (segona acta), no sembla il·lògic considerar que la decisió continguda en les referides actes podria afectar la prestació del servei públic dut a terme pels treballadors d'(...), relatiu a la xarxa pública d'estacionament de vehicles a la vorera. El fet que a través del canal intern de comunicació (Teams) es pogués comunicar ràpidament la decisió presa als treballadors interessats podria evitar interrompre indegudament la prestació del servei públic, o també proporcionar als treballadors tota la informació que l'entitat considerava que podria ajudar a la prestació del servei públic.

Sigui com sigui, això no impedeix considerar legítim el tractament efectuat, en base a la prevalença del dret d'informació.

No es pot dir el mateix de la difusió del número de DNI dels membres dels actes de conciliació esmentats. Pel que fa a la difusió d'aquesta dada, cal referir-se al principi de minimització previst a l'article 5.1.c de l'RGPD, el qual preveu que: "Los datos personales serán: adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados (minimización de datos)."

La difusió de les dues actes de conciliació amb els números de DNI assenyalats comporta el tractament d'una dada innecessària per a la finalitat perseguida, que era informar els treballadors afectats del resultat dels actes de conciliació. Això es podia haver fet fàcilment anonimitzant prèviament (en el sentit de supressió) els números de DNI que figuraven a les actes. El dret d'informació, o fins i tot l'eventual base jurídica que pogués emparar l'enviament de les actes, no empara la difusió del número del DNI dels representants de l'empresa i dels treballadors.

Aquest fet imputat es considera constitutiu d'infracció, segons el que preveu l'article 83.5.a de l'RGPD, que tipifica així la vulneració de: "los principios básicos para el tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9", entre els quals hi ha el principi de minimització.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), de la manera següent:

“El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679.”

4. Sanció: multa administrativa.

Atès que B:SM no s'encabeix en cap dels subjectes previstos a l'article 77.1 de l'LODGD, és d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 83 de l'RGPD, el qual preveu la imposició d'una **multa administrativa**.

De conformitat amb l'article 64.2.b de l'LPAC, en aquesta proposta escau indicar la sanció que pot correspondre a la infracció imputada. Els criteris de graduació de la multa que s'exposen a continuació tenen per objecte que la multa sigui efectiva, proporcionada i dissuasiva.

Per a les infraccions molts greus, l'article 83.5 de l'RGPD preveu una sanció de multa que s'ha de determinar tenint en compte els criteris de graduació assenyalats al seu apartat 2n. També estableix que com a màxim ha de ser de 20.000.000 d'euros o, si es tracta d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4% com a màxim del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i afegeix que cal optar per l'import que sigui de més quantia.

Pel que fa a la determinació de la sanció màxima, com a volum de negoci de B:SM es té en compte la xifra que s'assenyala en el compte de pèrdues i guanys de l'exercici acabat el 31/12/2022, que figura a l'informe d'auditoria dels comptes anuals corresponents a aquell exercici, publicat al portal de transparència de B:SM. En aquest informe (pàg. 5), s'assenyala un volum net de negoci de 150.309.478,38 euros, de la qual cosa es desprèn que la quantia màxima de la sanció és 20.000.000 d'euros.

D'altra banda, l'import base mínim de la sanció es determina tenint en compte la tipificació de la infracció com a molt greu, així com els elements singulars de la infracció comesa, que la diferencien d'altres infraccions de la mateixa naturalesa. En aquest cas, els trets diferencials són: el fet que l'enviament de les actes de conciliació perseguia una finalitat informativa, que responia a l'exercici de drets fonamentals; que les persones destinatàries eren treballadores de B:SM i tenien interès directe en la informació difosa; que l'enviament de les actes també perseguia garantir la continuïtat del servei públic; que les dades excessives difoses eren identificatives; i la naturalesa involuntària de la infracció.

A partir de l'assenyalat, es fixa un import de base mínim a imposar de 10.000 euros.

Atès que el volum de negoci de l'empresa B:SM està entre 100 i 250 milions d'euros, per aplicació del principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de l'LRJSP se sumen 25.000 euros a l'import base inicial. D'això en resulta un import de 35.000 euros.

A aquest darrer import s'hi apliquen les circumstàncies atenuants i agreujants corresponents, previstes als preceptes següents:

- L'article 83.2 de l'RGPD determina el següent:

“2. Las multas administrativas se impondrán, en función de las circunstancias de cada caso individual, a título adicional o sustitutivo de las

medidas contempladas en el artículo 58, apartado 2, letras a) a h) y j). Al decidir la imposición de una multa administrativa y su cuantía en cada caso individual se tendrá debidamente en cuenta:

- a) la naturaleza, gravedad y duración de la infracción, teniendo en cuenta la naturaleza, alcance o propósito de la operación de tratamiento de que se trate así como el número de interesados afectados y el nivel de los daños y perjuicios que hayan sufrido;
- b) la intencionalidad o negligencia en la infracción;
- c) cualquier medida tomada por el responsable o encargado del tratamiento para paliar los daños y perjuicios sufridos por los interesados;
- d) el grado de responsabilidad del responsable o del encargado del tratamiento, habida cuenta de las medidas técnicas u organizativas que hayan aplicado en virtud de los artículos 25 y 32;
- e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento;
- f) el grado de cooperación con la autoridad de control con el fin de poner remedio a la infracción y mitigar los posibles efectos adversos de la infracción;
- g) las categorías de los datos de carácter personal afectados por la infracción;
- h) la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida;
- i) cuando las medidas indicadas en el artículo 58, apartado 2, hayan sido ordenadas previamente contra el responsable o el encargado de que se trate en relación con el mismo asunto, el cumplimiento de dichas medidas;
- j) la adhesión a códigos de conducta en virtud del artículo 40 o a mecanismos de certificación aprobados con arreglo al artículo 42, y
- k) cualquier otro factor agravante o atenuante aplicable a las circunstancias del caso, como los beneficios financieros obtenidos o las pérdidas evitadas, directa o indirectamente, a través de la infracción.”

- L'article 76.2 de l'LOPDGDD determina el següent:

“2. Las multas administrativas se impondrán, en función de las circunstancias de cada caso individual, a título adicional o sustitutivo de las medidas contempladas en el artículo 58, apartado 2, letras a) a h) y j). Al decidir la imposición de una multa administrativa y su cuantía en cada caso individual se tendrá debidamente en cuenta:

- a) la naturaleza, gravedad y duración de la infracción, teniendo en cuenta la naturaleza, alcance o propósito de la operación de tratamiento de que se trate así como el número de interesados afectados y el nivel de los daños y perjuicios que hayan sufrido;
- b) la intencionalidad o negligencia en la infracción;
- c) cualquier medida tomada por el responsable o encargado del tratamiento para paliar los daños y perjuicios sufridos por los interesados;
- d) el grado de responsabilidad del responsable o del encargado del tratamiento, habida cuenta de las medidas técnicas u organizativas que hayan aplicado en virtud de los artículos 25 y 32;

- e) toda infracción anterior cometida por el responsable o el encargado del tratamiento;
- f) el grado de cooperación con la autoridad de control con el fin de poner remedio a la infracción y mitigar los posibles efectos adversos de la infracción;
- g) las categorías de los datos de carácter personal afectados por la infracción;
- h) la forma en que la autoridad de control tuvo conocimiento de la infracción, en particular si el responsable o el encargado notificó la infracción y, en tal caso, en qué medida;
- i) cuando las medidas indicadas en el artículo 58, apartado 2, hayan sido ordenadas previamente contra el responsable o el encargado de que se trate en relación con el mismo asunto, el cumplimiento de dichas medidas;
- j) la adhesión a códigos de conducta en virtud del artículo 40 o a mecanismos de certificación aprobados con arreglo al artículo 42, y
- k) cualquier otro factor agravante o atenuante aplicable a las circunstancias del caso, como los beneficios financieros obtenidos o las pérdidas evitadas, directa o indirectamente, a través de la infracción.”

En aquest cas, s'apliquen les circumstàncies agreujants i atenuants següents:

- Circumstàncies atenuants aplicades:

1. El fet que, quan B:SM ha tingut coneixement dels fets denunciats, ha eliminat ràpidament els missatges de Teams que contenien les dues actes controvertides (art. 83.5.a RGPD).
2. El fet que les dades difoses no formen part de les categories especials de dades (art. 83.5.g RGPD).
3. El fet que B:SM no ha obtingut beneficis econòmics com a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 76.2.c RGPD).
4. El fet que B:SM és una societat mercantil municipal, de capital íntegrament municipal (art. 83.2.k RGPD).

Les circumstàncies atenuants addicionals que B:SM esgrimeix no es poden admetre, tret d'una, per diversos motius:

- Pel que fa a la concurrència de circumstàncies excepcionals de vaga (art. 83.2.a RGPD): tal com s'ha exposat al fonament de dret 2n, aquestes circumstàncies (que en un cas tampoc es donaven) clarament no impedié difondre les actes de conciliació sense el DNI dels representants. De fet, no es pot descartar que els representants dels treballadors també haguessin informat els treballadors afectats sobre el resultat de les actes de conciliació.
- Pel que fa a la intencionalitat o negligència en la infracció (art. 83.2.b RGPD): en el fonament de dret 2n s'ha exposat que l'enviament de les actes amb el números dels

DNI dels representants es considera una actuació negligent, i que aquesta negligència és inexcusable. Per tant, no s'admet aquest atenuant en base a la consideració que B:SM va actuar diligentment. La comunicació que B:SM va fer a l'APDCAT després de rebre el requeriment d'informació, sobre la violació de seguretat de les dades per l'eventual difusió de les actes per WhatsApp, no impedeix considerar negligent l'enviament anterior per Teams.

- Pel que fa als danys comesos (art. 83.2.a RGPD): no pot admetre's com a atenuant una valoració dels danys que no es coneixen. I, en tot cas, el fet que els denunciants es queixessin expressament del reenviament de les actes a través de WhatsApp, a persones alienes a B:SM, seria indicatiu dels eventuais danys ocasionats, ja que hom coneix el risc d'ús il·lícit a internet que comporta l'accés al nom i cognoms i DNI complet d'una persona. Per aquest motiu, la disposició addicional setena de l'LOPDGDD ha limitat l'ús de tot o part del número del DNI en les notificacions d'actes administratius.
- Pel que fa a la manca d'infraccions comeses anteriorment (art. 83.2.e RGPD): no es pot admetre com a atenuant el comportament ajustat a dret que cal tenir, ja que això no és indicatiu d'una circumstància especial o singular que mereixi una rebaixa de la sanció. A banda d'això, convé assenyalar que B:SM va ser sancionada anteriorment, en concret en els procediments sancionadors núm. PS 23/2009, PS 1/2010 i PS 67/2011. En el cas d'aquest darrer PS, la resolució sancionadora està publicada al web de l'APDCAT.
- Pel que fa a la naturalesa dels documents difosos i al fet que la difusió n'hagi respectat la integritat: cap d'aquestes raons es consideren raons per rebaixar la sanció. El cap de servei no tenia cap obligació legal de respectar la integritat de les actes difoses, i quan les va enviar fàcilment podia haver informat que ometia els DNI dels representants. I la finalitat informativa no pot justificar que s'incompleixi la normativa de protecció de dades, ni pretendre que rebaixi la sanció més enllà del que s'ha valorat inicialment, en què s'ha partit de la consideració que l'actuació va ser negligent, i no dolosa.
- Pel que fa a la consideració que es va tractar d'un fet aïllat: aquesta consideració no es pot admetre, atès que les dues actes de conciliació es van difondre en períodes separats, en concret en dates (...) i (...), i a més B:SM no va reaccionar fins que va rebre el requeriment d'informació de l'APDCAT. De manera que va ser una conducta mantinguda en el temps i respecte de la que no es pot al·legar desconeixement.
- Pel que fa al nombre de persones afectades (15): es considera ajustat a dret tenir en compte aquesta circumstància com a atenuant.
- Pel que fa al foment d'activitats formatives: atès que B:SM ha aportat un certificat acreditatiu de l'activitat formativa sobre protecció de dades que ha dut a terme o ha aprovat, es considera ajustat a dret tenir en compte aquesta circumstància com a atenuant.

Circumstàncies atenuants afegides:

1. El nombre relativament reduït de persones afectades (art. 83.2.k RGPD).
2. El foment d'activitats formatives sobre protecció de dades (art. 83.2.k RGPD).

D'altra banda, no poden estimar-se les al·legacions de B:SM referides a la desproporcionalitat de la sanció inicialment apuntada en l'acord d'iniciació, en comparació amb altres sancions imposades per l'APDCAT, o bé per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD), i això pels motius següents:

- Pel que fa a la sanció imposada per l'APDCAT en el PS 8/2019:

Tot i que és cert que en aquell supòsit les dades difoses amb la publicació del cens laboral a la intranet corporativa afectaven a 3.700 persones, en el fonament de dret 4t s'assenyala que -a diferència del que va succeir en aquest cas- allò que va determinar l'atenuació especial de la sanció va ser el fet que la mateixa entitat sancionada va comunicar immediatament els fets (després sancionats) a l'APDCAT, mitjançant la notificació de la violació de la seguretat de les dades [“(…) la forma en què l'Autoritat va tenir coneixement de la infracció –arran la notificació d'una violació de seguretat, la qual cosa té una especial incidència com a criteri atenuant– (art. 83.2.h RGPD);]. D'altra banda, en aquell cas l'APDCAT va imposar a l'entitat sancionada una multa de 40.000 euros i, per tant, superior a la que aquí es proposa, tenint en compte com a agreujant el nombre elevat de persones afectades.

- Pel que fa a la sanció imposada per l'AEPD en el PS/000398/2023:

Els fets que es van abordar allà són diferents dels que es dirimeixen aquí. En concret, en aquell cas, a diferència del que aquí s'analitza, l'Agència espanyola va sancionar un sindicat per haver difós, un sol dia i a través del seu compte de WhatsApp i Telegram, un conveni que contenia annexada determinada informació del cens laboral; en concret, el nom i cognoms, la categoria laboral i el núm. assignat a cada treballador. No es va publicar el DNI.

D'altra banda, el sindicat va esgrimir que la publicació va obeir a un error humà, ho va despublicar l'endemà mateix i la informació la van visualitzar només 24 persones a Telegram i 10 persones a WhatsApp. I l'AEPD va imposar dues sancions, per import total de 7.000 euros. Dit això, escau recordar que l'APDCAT no està sotmesa al criteri de l'AEPD, atès que no hi ha una relació de jerarquia ni dependència, sinó que cadascuna de les autoritats de control actua amb independència dins del seu marc competencial, sense perjudici dels instruments existents amb la finalitat de coordinar de criteris.

D'altra banda, les al·legacions i la documentació referida al foment d'activitats formatives sobre protecció de dades es valoren molt positivament. Però, atès que són mesures anunciades o previstes però no acreditades, no es poden tenir en compte com a atenuant de la sanció a imposar.

- Circumstàncies agreujants aplicades:

1. La vinculació de l'activitat de B:SM amb la pràctica de tractaments de dades personals. A més, atès que l'activitat de B:SM comporta el tractament constant i abundant de dades personals, se li exigeix un rigor i una cura exquisida per ajustar-se al compliment de la normativa de protecció de dades (art. 83.2.k RGPD i art. 76.2.b LOPDGDD).

D'acord amb els criteris assenyalats, la sanció es quantifica en:

10.000 euros

5. Mesures correctores: adoptades

Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 83 de l'RGPD en relació amb fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta la directora de l'Autoritat perquè la resolució que declara la infracció estableixi les mesures escaients perquè cessin o se'n corregeixin els efectes.

Respecte d'això, se segueix el criteri de la instructora, qui va proposar requerir B:SM perquè certifiqués la supressió de les dues actes controvertides del canal corporatiu del Teams, o en tot cas que les actes difoses pel Teams no contenen el número de DNI dels representants dels treballadors i de l'empresa.

En data 11/07/2024, B:SM ha aportat un certificat de la mateixa data en què el gerent d'Explotació i Seguretat de la Informació de B:SM certifica que ha suprimit les dues actes esmentades del canal corporatiu del Teams, i que els usuaris ja no hi poden accedir. Atesa aquesta certificació, es considera innecessari requerir mesures correctores.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Imposar a Barcelona de Serveis Municipals, SA (B:SM) la sanció consistent en una multa de 10.000 euros (deu mil euros), com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a en relació amb l'article 5.1.c, ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 5è.

2. Notificar aquesta resolució a B:SM.

3. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010 i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, amb caràcter potestatiu l'entitat imputada pot interposar un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarament en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora